

11.11

DE KOSMISCHE BIBLIOTHEEK

BOEK 8

HET MAGNETISCHE VELD & DE ZEEPBEL-KOSMOS

De kracht die werkelijkheden verbindt, begrenst en verschuift

DragonBean

Liefde – Respect – Eenheid

COLOFON

Titel: Het Magnetische Veld & De Zeepbel-Kosmos

Ondertitel: De kracht die werkelijkheden verbindt, begrenst en verschuift

Auteur: DragonBean

Reeks: 11.11 De Kosmische Bibliotheek

Plaats in de reeks: Boek 8

Formaat binnenwerk: 155 × 235 mm

ISBN: 9789403928555

Uitgavejaar: 2026

© DragonBean 2026. Alle rechten voorbehouden.

Dit boek verbindt wetenschappelijke informatie, filosofische reflectie, geloofstaal, spirituele beeldtaal en praktische oefeningen. Waar een uitspraak wetenschappelijk bedoeld is, wordt zij zo zorgvuldig mogelijk begrensd. Waar een passage een metafoor, model of spirituele lezing is, wordt dat niet als natuurkundig bewijs gepresenteerd.

Dit boek vervangt geen medische, psychologische, juridische of andere professionele begeleiding. Adem- en aandachtsoefeningen zijn bedoeld als zachte reflectie; forceer niets en kies bij klachten voor passende professionele hulp.

De Kosmische Bibliotheek 11.11

door
DragonBean

11.11 DE KOSMISCHE BIBLIOTHEEK

Een boekenkast die langzaam een wereld werd

Sommige bibliotheken bewaren boeken. Andere bewaren routes. 11.11 De Kosmische Bibliotheek is in de loop van de tijd zo'n route geworden: een groeiend universum van kamers, wortels, spiegels, bruggen en poorten waarin steeds dezelfde vraag in een andere vorm terugkeert: wat gebeurt er wanneer een mens zichzelf niet langer als losstaand middelpunt ziet, maar als deelnemer in een groter geheel?

Elk boek is zelfstandig. Je hoeft de eerdere delen niet te kennen om hier binnen te stappen. Toch loopt er een gouden draad door de reeks. De Kosmische Spiegel keek naar binnen en naar buiten. Zonnestrallen uit de Kosmos onderzocht licht als natuurverschijnsel én als menselijk symbool. Andere delen brachten hoofd, lichaam, klank, schaduw, aarde en verantwoordelijkheid in beeld. Boek 7, De Aarde als Thuis, zette de voeten stevig neer. Boek 8 kijkt vanaf die aarde naar het veld waarin alles beweegt.

Daarna wacht Boek 9, Astrayana en het Dagelijks Wonder. Dat is geen toeval in de architectuur: eerst leren we de grond voelen, dan het veld herkennen, en daarna het wonder in het gewone zien.

Een bibliotheek is pas levend wanneer de boeken niet alleen naast elkaar staan, maar elkaar zachtjes wakker maken.

VOORWOORD

Welkom, kosmische reiziger

Beste reisgenoot,

Er zijn woorden die groter worden naarmate je ze langer gebruikt. “Veld” is zo’n woord. Voor een natuurkundige is het een precies begrip. Voor een psycholoog kan een groepsveld een handige metafoor zijn. Voor een gelovige kan de schepping aanvoelen als gedragen door een Aanwezigheid die niet buiten het leven staat. Voor een dichter kan een kamer na een ruzie nog uren “vol” voelen, ook al is iedereen allang naar huis.

Het probleem ontstaat wanneer we doen alsof al die betekenissen hetzelfde zijn. Dan wordt poëzie natuurkunde, natuurkunde geloofsbewijs en een gevoel ineens een meetinstrument. Dat gaan we hier niet doen.

We gaan juist iets mooiers proberen: verschillen laten bestaan en toch kijken waar ze elkaar kunnen verhelderen.

Ik schrijf vanuit ontzag voor God, de Schepper van hemel en aarde. Voor velen wordt die relatie gevoed door de Bijbel en door Jezus Christus. Dit boek wil niets vervangen wat heilig is en brengt geen nieuwe leer. De gedachte dat wij “aan de binnenkant van een levende God” zouden kunnen leven, wordt in dit boek daarom gebruikt als mystieke beeldtaal: een manier om te onderzoeken wat eerbied, nabijheid en verbondenheid kunnen betekenen. Het is geen natuurkundige locatiebeschrijving van God.

Wie niet religieus leest, hoeft die taal niet over te nemen. Dezelfde hoofdstukken kunnen gelezen worden als filosofie over systemen, relaties en verantwoordelijkheid. De Bibliotheek vraagt niet om één geloofstaal. Zij vraagt om eerlijkheid over de taal die we gebruiken.

Niet als dogma, maar als ontdekking. Niet om iets nieuws te leren, maar om te herinneren.

Ga je mee?

DragonBean

LEESWIJZER

Vier talen in één boek

Om vrij te kunnen onderzoeken zonder alles door elkaar te halen, gebruiken we vier duidelijke lagen:

- Feit – wat binnen de gebruikte bronnen redelijk stevig onderbouwd is.
- Model – een denkraam dat helpt patronen te zien, zoals de zeepbel-kosmos of het gebruik van attractoren als levensmetafoor.
- Metafoor en symboliek – beelden die betekenis openen zonder te beweren dat ze letterlijk natuurkunde zijn.
- Spirituele of geloofsmatige lezing – een uitnodiging om ervaring, God, betekenis en verbondenheid te onderzoeken vanuit een levensbeschouwelijke laag.

Soms staan die lagen in één hoofdstuk naast elkaar. Dan benoemen we de overgang. Dat is geen rem op verwondering. Het is juist een vorm van respect: voor wetenschap, voor geloof én voor de lezer.

Je mag langzaam lezen. Onderstrepen. Tegenspreken. Een oefening overslaan. Een zin meenemen en de rest laten liggen. Een goede reisgids trekt je niet aan een touw vooruit; hij helpt je zien waar je bent.

BRUG UIT BOEK 7

Van grond naar veld

De Aarde als Thuis eindigde met een eenvoudig besef: wij wonen niet óp een planeet alsof zij een decor onder onze voeten is. Ons lichaam is aards. Ons water is aards. Ons voedsel, onze zwaartekracht, onze seizoenen en onze slaap zijn verweven met deze wereld.

Boek 8 vertrekt precies daar. Want verbondenheid wordt goedkoop wanneer zij alleen over sterren gaat. De eerste verbinding is al gaande terwijl je dit leest: je longen wisselen gassen uit met de lucht, je huid voelt temperatuur, je ogen ontvangen licht, je brein bouwt uit signalen een ervaring van “hier”.

Dat betekent niet dat alles één onbegrensde soep is. Integendeel. Verbinding bestaat juist dankzij verschil, vorm en grens. Een long is geen boom. Een mens is geen planeet. Een cel is geen oceaan. Toch kunnen ze deel uitmaken van processen die elkaar dragen.

Eerst thuis. Dan veld. Eerst wortel. Dan tak. Eerst aarde. Dan kosmos.

PROLOOG

Het kompas dat niets uitlegde

Het was geen groot moment. Misschien onthoud ik het juist daarom.

Een klein kompas lag in mijn hand. Geen kristal, geen altaar, geen laboratorium vol knipperende apparaten. Gewoon een naald onder glas. Ik draaide mijn pols. De naald schoot even mee, aarzelde, en keerde terug.

Er was niets te zien tussen de naald en de aarde. Geen draad. Geen hand. Geen pijn in de lucht. Toch was er een richting waarop het instrument reageerde.

Dat beeld is gevaarlijk als je er te veel van maakt. Onzichtbaar betekent namelijk niet automatisch spiritueel, en een magnetisch veld bewijst niets over gedachten, zielen of God. Maar het beeld is ook kostbaar als je er precies genoeg van maakt: onze zintuigen zijn niet de maat van alles wat werkelijk is.

Wetenschap bouwt instrumenten voor verschijnselen die wij zonder hulpmiddelen niet rechtstreeks waarnemen. Het hart produceert door elektrische activiteit een zeer zwak magnetisch veld dat met gespecialiseerde apparatuur kan worden geregistreerd; de aarde heeft een magnetisch veld dat kompassen beïnvloedt.

Daarnaast bestaat sociale onzichtbaarheid: verwachtingen, herinneringen, schaamte, vertrouwen en liefde. Dat is geen magnetisme, maar het verandert wel hoe mensen waarnemen en handelen.

Tussen die twee soorten onzichtbaarheid opent Boek 8 zijn deur.

*Niet alles wat je niet ziet is mystiek. Niet alles wat je voelt is meetbaar.
Wijsheid begint soms bij het verschil.*

INLEIDING

Jij bent geen eiland

De moderne mens heeft een merkwaardige dubbelheid geleerd. We weten dat we biologisch afhankelijk zijn van ecosystemen, sociaal afhankelijk van andere mensen en technologisch verbonden met halve continenten. Tegelijk praten we vaak alsof het individu een los bolletje is dat door de wereld beweegt zonder voortdurend gevormd te worden door wat het ontmoet.

Je huid is een grens, maar geen muur. Je identiteit is een verhaal, maar geen gevangenis. Je huis is een plek, maar ook een verzameling gewoonten. Je overtuigingen helpen je oriënteren, maar kunnen zo vanzelfsprekend worden dat je vergeet dat je door een bepaalde bril kijkt.

Daarom krijgt de zeepbel in dit boek een hoofdrol. Een zeepbel heeft een membraan. Zij is niet alles. Toch weerspiegelt haar oppervlak de omgeving. Zij beweegt met luchtstromen. Zij kan andere bellen raken, vervormen, samensmelten of uiteenspatten. Ze is kwetsbaar en vormvast tegelijk.

De zeepbel-kosmos is geen bewezen kosmologische theorie. Het is een model voor de manier waarop werkelijkheden, perspectieven en levensroutes naast elkaar kunnen bestaan. Een gezin kan een zeepbel zijn. Een politieke bubbel ook. Een religieuze gemeenschap, een online algoritmische omgeving, een relatie, een trauma, een beroep, een droom voor de toekomst. Van binnen voelt zo'n bel vaak als "de wereld". Pas aan de rand merk je dat er meer bestaat.

En daar wordt magnetisme interessant als tweede beeld. Niet omdat jouw gedachten letterlijk gebeurtenissen naar zich toe trekken zoals een magneet een stukje ijzer kan beïnvloeden. Wel omdat richting, herhaling, aandacht en relatie bepalen welke paden sterker worden.

De rode draad: grens én verbinding

Door alle hoofdstukken heen loopt één eenvoudig beeld: het membraan. Een membraan zegt niet alleen waar iets ophoudt. Het regelt ook uitwisseling. Het laat sommige dingen door, vertraagt andere en houdt weer andere buiten. Dat maakt het een bruikbaar beeld voor bijna alles wat in dit boek volgt: aandacht, relaties, overtuigingen, digitale bubbels, geloof, patronen en verantwoordelijkheid.

Magnetisme levert ons het beeld van richting en invloed. De zeepbel levert ons het beeld van vorm en grens. De navigator brengt die twee bij elkaar. Niet door de werkelijkheid te beheersen, maar door beter te merken waar je staat, wat aan je trekt, wat je doorlaat en welke richting je zelf kiest.

Dit boek gaat uiteindelijk over één vraag: hoe word je bewuster van het veld waarin je leeft, zonder te denken dat jij het hele veld beheerst?

HET VELD DAT JE NIET ZIET

Magnetisme, natuurkunde en de discipline van verwondering

*Een kompas vraagt niet of je in magnetisme gelooft. Het beweegt.
Maar een metafoor vraagt iets anders: of je bereid bent zorgvuldig te
kijken.*

Magnetisme heeft iets bijna oneerlijks voor de verbeelding. Twee magneten kunnen elkaar aantrekken of afstoten zonder dat er een zichtbaar touw tussen zit. Een stroom door een draad kan een magnetisch veld opwekken. Een veranderend magnetisch veld kan elektrische effecten induceren. Elektromagnetisme is geen randverschijnsel; het ligt onder technologie die ons dagelijks leven draagt.

Toch is het verstandig om meteen een grens te trekken. In de natuurkunde heeft “veld” een specifieke betekenis. Een veld kent op elke plaats en tijd een bepaalde grootte toe, en in elektromagnetisme beschrijven veldvergelijkingen hoe elektrische en magnetische verschijnselen samenhangen. Wanneer wij later zeggen dat “een gezin een veld heeft”, spreken we niet over hetzelfde soort meetbare fysische grootte.